

	sida
INTRODUKTION	1
BAKGRUND	1
SPELARKARAKTÄRERNA.....	4
THEODOR LEIGHT-BLOOMINGTON, 51 ÅR	4
ALICE HODDER, 31 ÅR	5
ALLAN <u>EDGAR</u> STEVENSON, 29 ÅR	6
ROBERT BROWN, 45 ÅR	7
ÖVERSIKT ÖVER SCENARIOT.....	7
RÅD TILL SPELLEDAREN	8
EGNA ANTECKNINGAR	10
SCENARIOT.....	11
TÅGRESAN	11
<i>Väskbytet</i>	11
NÄSTA MORGON	12
<i>Spelarnas ankomst</i>	12
ANKOMST TILL GRIMSCOTE MANOR	13
<i>Bottenvåningen</i>	13
<i>Andra våningen</i>	14
<i>Rummet med franska fönster</i>	14
<i>Grahams arbetsrum</i>	14
<i>Biblioteket</i>	14
<i>Trädgården och redskapsboden</i>	14
<i>Plutos koja</i>	15
TONY LUCK	15
CHIDDLINGSTONE	15

THE INN	15	
FYRVAKTARE ROOGE	16	
HOS HORACE GROBLEFELLOW, FRISÖR OCH ADVOKAT		17
HOS WILFRED BOOTH, KYRKOHERDE. FÖRSTA GÅNGEN	18	
PRÄSTGÅRDEN OCH DESS VISTHUSBOD	19	
KYRKAN	19	
HOS JOHN HERRIOT, VETERINÄR OCH LÄKARE	20	
HOS WILBUR WHITAKER, KULTIST	21	
HOS WILLIAM WATSON, KONSTAPEL OCH LAT	21	
BEGRAVNINGEN	22	
KONFRONTATION MED PRÄSTEN BOOTH. ANDRA GÅNGEN		22
FLOYD SWINY	23	
ALICE DRÖMMER	24	
FLOYD SWINYS DÖD	24	
GRUVMYNDIGHETEN	24	
GRUVDRIFTEN VID GROTTBERGET	24	
QUASIMODO PRATAR	24	
FULLMÅNENATTEN	24	
ALICE HODGE II. MEDIETS ÅTERUPPDYKANDE	25	
<i>Mediets berättelse</i>	25	
VIKINGAGROTTAN	25	
KYRKORUINEN	25	
DET RAFFLANDE SLUTET	26	
PERSONGALLERI.....		26
GRAHAMS ALLT-I-ALLO	26	
MEDIET	26	
4:E ARVTAGAREN	27	

LÄKAREN	27
PRÄSTEN	27
JURISTEN	27
HJÄLPREDORNA	28
SPELARNAS KARAKTÄRSBESKRIVNINGAR.....	29
SPELLEDARKARTOR	30
HANDOUTS	31

Per Lundgren

och

Staffan Lundén

presenterar stolt

ARVEGODS

ett rollspelsscenario

THEODOR LEIGHT-BLOOMINGTON, 51 ÅR

Theodor fick en tämligen sträng uppfostran av religiösa föräldrar vilket, kombinerat med en bräcklig hälsa, format honom till en stillsam och försynt person. Theodor har ett gott hjärta och gör allt för personer han tycker om.

I 20-årsåldern fick Theodor ett nervöst sammanbrott och vistades ett år på sinnessjukhus. Han minns själv ingenting av händelsen, men hans föräldrar berättade att han plötsligt fick ett vansinnesanfall och vrålades och fradgatuggandes ströp han familjens cockerspaniel med en halsduk innan någon kunde ingripa. Sedan sjukhusvistelsen har Theodor varit relativt återställd, men det har ibland hänt att vaknat upp hemma och märkt att han haft minnesluckor från några timmar till flera dagar, och han har inte haft några minnen av vad han haft för sig under tiden. Ibland visar kläder och skor tecken på att han gått långa sträckor. Han har ej vågat fråga någon läkare om detta problem.

Trots sitt stillsamma yttre kan Theodor tappa besinningen fullständigt, om någon sårar honom, och han kan då slunga ur sig de värsta skällsord han vet (men hans kunskaper är dock ganska begränsade på denna punkt) och ibland har det hänt att han gått över till handgripligheter. För tre månader sedan slog han, till exempel, till en kund som titulerat honom "lögnare" på försäkringsbolaget. Efter raseriutbrotten blir Theodor alltid mycket ångerfull.

Efter vistelsen på sinnessjukhus fick Theodor även problem med sin fysiska hälsa och vårdades periodvis upp till 30-årsåldern på sanatorium. På grund av denna sjukdom tål Theodor inte cigarettrök, och besitter inga större muskelkrafter, utan är snarare något darrhänt och fumlig samt notoriskt opraktisk. Dessutom är Theodor närsynt och nästintill blind utan sina glasögon, som har egenskapen att ofta imma igen när Theodor kommer inomhus.

Theodor har bevarat sin religiösa tro från föräldrahemmet, dock inte med någon större glöd, men han ber bords- och aftonbön.

Theodor har, bland annat på grund av sin försagdhet, inte haft någon större framgång hos det motsatta könet. Theodor har på senare år börjat känna sig alltmer desperat, och har en förmåga att bli olyckligt kär i de flesta ensamstående kvinnor han möter.

Theodor är bosatt i London och arbetar på försäkringsbolaget "Phosphoros" som brandskadereglerare, vilket innebär att han värderar fastigheter och lösöre som brunnit upp. Theodor är mycket skicklig inom sitt yrke och han trivs bra på sin arbetsplats, även om befordran uteblivit.

På grund av ålder och hälsotillstånd deltog Theodor på intet sätt i kriget.

Theodor spenderar inte pengar i onödan och har genom sparsamhet och nit blivit ganska välbeställd.

Theodor har en begränsad vänskapskrets, och nästan ingen kontakt med släkten. Av en händelse känner Theodor till lite skvaller om Theodors "släkting" Edgar Stevenson: Stevenson är en oäkting och sålunda är de inte alls släkt med varandra. Naturligtvis vore det under Theodors nivå att föra vidare sådant skvaller, och Theodor skulle aldrig berätta detta för någon.

Äventyret börjar när Theodor stiger in i kupén som är fullsatt, trots att Theodors biljett anger att hans plats är i denna kupé. Theodor harklar sig och säger

"Ähum..."

ALICE HODDER, 31 ÅR

Alice är bosatt i ett av Londons mer fashionabla områden i en villa som hon ärvt av sina föräldrar. Alice var enda barnet. Förutom villan ärvt hon en stor förmögenhet och lever nu på räntor.

Hennes klasstillhörighet märks på uppträdande och rörelsemönster, men hon skyltar inte med att hon har gott om pengar; klädseln är elegant men diskret. Hennes fina bakgrund har dock inte lämnat djupare spår i hennes sätt. Hon blir lätt irriterad och använder då (och ibland annars) en, för en kvinna av hennes sociala ställning, ytterst ovanlig vokabulär. Om saker och ting inte går som hon tänkt sig kan hon bli *extremt* sur, och hon skäms verkligen inte för att säga vad hon tycker om folk om de förtjänar det.

Alice är en viljestark person, som är van att få som hon vill, och somliga skulle kalla henne för bortskämd. Alice är handlingskraftig och orädd och tycker det är viktigt att få gjort saker. Hon agerar därför snabbt och bestämt, ibland kanske något oöverlagt. Hon har svårt för mjäkiga och inställsamma individer, utan hon föredrar människor som är mer som henne själv; människor som är bestämda av sig och vågar säga vad de tycker och tänker, men hon tycker inte om att folk går så långt att de försöker bestämma över henne. Eftersom Alice är bestämd av sig, händer det att hon ibland dominerar mindre självständiga människor, vilket hon, trots dåligt samvete, ibland utnyttjar.

Alice är en social person som har lätt för att bekanta sig med folk och hon har en stor umgängeskrets, men med släkten har hon ingen kontakt. Från sin mamma har Alice fått höra att hon är avlägset släkt med en person som i sin ungdom satt på dårhus efter att ha strypt en katt med en halsduk, men Alice minns inte personens namn.

Vänner och bekanta tjuvar om att hon borde gifta sig och hon får många anbud, kanske delvis på grund av sin förmögenhet. Anbuden kommer mest från män som är betydligt äldre än hon själv, vilket hon finner fränstötande.

Politik är hon inte intresserad av, men hon svärmar i viss mån för det arbetande folket, även om hon själv aldrig gjort ett handtag i sitt liv och arbete är ett för henne ganska främmande begrepp.

Under kriget arbetade hon dock på krigsministeriet som tolk och översättare till och från franska, ett språk hon behärskar väl. För tillfället läser hon, med ringa entusiasm konsthistoria på universitetet, och hon tillbringar större delen av sin tid med sociala aktiviteter med vänner och bekanta.

Alice röker.

När Alice är ute och reser, och ibland annars, bär hon en .22 revolver i innerfickan på kappan. Anledningen är inte att hon är rädd av sig, och hon misstänker att pistolen egentligen inte fungerar.

Alice blev glad när hon fick brevet om arvet, och skulle kunna tänka sig att ha Grimscote Manor som sommarresidens. Alice telegraferade genast (trots att instruktionen i brevet bara var att telegrafera vid förhinder) och meddelade att hon skulle kunna.

ALLAN EDGAR STEVENSON, 29 ÅR

Edgar Stevenson, även känd under pseudonymen Allan Bow, är en 29 år gammal föredetta bästsäljarförfattare i genren spök- och deckarhistorier. Han föddes den 8 november 1889 i London som son till ett akademikerpar. Detta dog i en bilolycka när Edgar var 18 år gammal. Edgar lyckades mycket väl med sina studier i diverse språk och kulturhistoria. Han deltog inte i kriget eftersom han klassades som fysiskt för klen. Han är gift med den mycket vackra Daphne Stevenson-Walcot, 24-årig dotter till en nyrik tung industripamp vid namn Nelson Walcot. Walcot har tjänat sina miljoner på stålverktyg och ett välfungerande kontaktnät bland korrumperade beslutsfattare. Walcot är en person som dyker upp på alla större officiella tillställningar av typen operapremiärer, galamiddagar vid besök av kungligheter från kontinenten, och så vidare. Det var på en tillställning av det slaget som Edgar träffade Nelson och hans dotter för fem år sedan, då Edgar just stod på toppen av sin karriär som författare. Nelson var en av de tusentals läsare som fått kalla kårar av Allans "Mossmannen", en 300-sidors rysare om ett lik som vandrar omkring och sprider skräck på landsbygden. Nelsons entusiasm för den begåvade och spirituelle ynglingen smittade av sig på Daphne, och ett år senare var de unga två ett. Giftermålet innebar en verklig omställning för den något bohemiske Edgar, som inte riktigt kunde finna sig i sitt nya mycket ombonade liv. Paret fick bland mycket annat en ståtlig villa i bröllopspresenten av brudens stolte far. Nelson, som var övertygad om att hans dotter gjort ett mycket gott parti, försatte i fortsättningen inga chanser att visa paret sin upp-skattning, särskilt vad det gällde ekonomiskt bistånd.

Till en början var Daphne och Edgar mycket lyckliga tillsammans, de gjorde resor i Europa och ännu längre bort; de frotterade sig i societeten bland frackar och långklänningar och njöt av livets enkla nöjen. Med tiden stod det emellertid klart att Allan Bow hamnat på undantag. Edgar kunde inte finna inspiration till någon ny berättelse. Han började bedriva dagarna med ett fruktlös funderande som varken gynnade honom själv eller hans äktenskap. Eftersom han inte behövde skaffa arbete av ekonomiska skäl, blev det inte av överhuvudtaget. Hans förlag, Tudor Publishing, oroade sig för honom och bekostade en resa till Amerika för att ge honom tillfälle att träffa några inspirerande människor och ge ett miljöombyte. Edgar åkte utan Daphne. När han kom tillbaka ett år senare var han märkt av alkohol- och morfinmissbruk. Med Daphnes hjälp ägnades de följande två åren åt att få Edgar i dragligt presentabel form. Under denna tid hamnar Edgar i ett annat beroende; hans relation till Daphne omvandlas från att vara ömsesidigt kärleksfull till att bli ett rent omhändertagande. Daphnes kärlek till Edgar verkar ousinlig, och Edgar känner sig förnedrad av att vara beroende av henne. Det får till följd att han upprätthåller en mycket sval attityd gentemot sin hustru. Han sjunker dock inte ner i självömkan, utan när en svagt glödande vilja att återupprätta sitt författarskap. Om han bara kunde finna lämplig inspiration till en historia...

Edgar är blek och spenslig, med välbitna naglar. Hans stora ögon förstoras av hans starka glasögon. Hans ansikte är välformat och lite vekt. Edgar tycker det är viktigt att saker och ting känns rätt. Han litar på sin intuition; det finns inget i vår värld som inte kan förklaras med ockulta företeelser. Han har själv ett starkt intresse för det ockulta och har vid ett flertal tillfällen bidragit med alster i diverse tidskrifter som behandlar ockultik. Han är värtalig när andan faller på (gärna under inverkan av rusdrycker, vilka han tål bättre än hans lekamen avslöjar). Edgar drivs trots sin något nervösa läggning in i situationer han inte riktigt behärskar. Det är hans obotliga nyfikenhet som driver honom.

Om sin släkt vet Edgar mycket lite, men av en slump har han fått veta att Theodor Leight-Bloomington varit intagen på sinnessjukhus efter att ha strypt en hund.

ROBERT BROWN, 45 ÅR

Robert Brown, född 12 augusti 1874, är en fackligt aktiv byggarbetsledare. Han har vuxit upp som adoptivson i en enkel arbetarfamilj där moralen har varit sträng: man skall vara hederlig, hel och ren. Han har tagit lägsta möjliga ingenjörsexamen efter mycket slit. Han skyller de begränsade studieframgångarna på "korrupta lärare". Ändå är han mycket stolt över den lilla examen han skrapat ihop. Under kriget tjänstgjorde han som överfurir på ingenjörstrupperna. Han har fått medalj för tapperhet i strid; han räddade livet på en kamrat med uppenbar risk för sitt eget.

Han har gått in för sitt arbete som byggarbetsledare och fackrepresentant med all sin energi och därigenom åstadkommit en hel del förändringar under sin karriär. På det personliga planet däremot är Robert näst intill uttorkad; bristen på aktiviteter vid sidan av arbetet har nu till slut blottats för honom som ett allvarligt handikap. Till nästa mandatperiod försöker ett antal uppstickare inom facket att göra sig av med honom. Den faktiska risken att tvingas från sitt fackliga arbete har fått honom att inse att han inte skulle ha något annat att ägna sig åt än att äta och sova om han inte finge arbeta.

Roberts fru, Maria och deras dotter Annabelle bor hos Marias föräldrar. Robert betalar ett månatligt underhåll. De umgås mycket sällan. Robert har aldrig riktigt kunnat begripa varför Maria lämnade honom, och han är mycket bitter på henne. Han älskade henne verkligen ända till dess hon bröt upp från honom.

På senare tid har den ekonomiska aspekten på tillvaron gjort sig alltmer kännbart påmind. Förutom att försörja sina adoptivföräldrar och den egna familjen, har han en hel del egna spelutgifter. På senare tid har han hört rykten om att inte bara facket vill byta ut honom, utan att även byggherrarna funderar på att ge honom sparken. Då skulle Robert hamna i en mycket kärv finansiell sits. Ett arv från en rik släkting skulle kunna rädda situationen.

Robert är grovt byggd med verksamma anlag för fetma. Han har en hårig bröstkorg och gråsprängda tinningar i ett för övrigt mörkbrunt hår, som numer växer ganska tunt. Hans grova händer är välmanikyrate. Han är välrakad och välkammad. Hans klär sig enkelt och praktiskt.

Robert har lätt att tala och sprider gärna sina åsikter. Han är mån om en god gemen-skap; samlade finner man styrka. Själv är han en utpräglad ledargestalt. Han diskuterar gärna, bara han får som han vill i slutändan. Robert är en sann realist med båda fötterna på jorden. Han vet att idogt arbete och ärlighet lönar sig i längden. Han ogillar människor som inte håller med om denna princip. De flesta höga herrar från myndigheter, stat och kyrka är bara hycklande pajasar som skor sig på andras bekostnad.

Om sin genetiska släkt vet han bara att de är av det lite "finare" slaget, men de behöver ju inte vara sämre människor för det. Han har alltid undrat över varför han blev bortadopterad.